

Marian Płachecki

"U źródeł osobowości krytycznej Stefana Kołaczkowskiego", Bolesław Faron, "Rocznik Naukowo-Dydaktyczny" WSP Kraków z.56, Prace Historycznoliterackie VI, Kraków 1975 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 19/3 (61), 188

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ EILE Stanisław: Alogiczność i przypadek w prozie Żeromskiego. "Pamiętnik Literacki" 1976 z. 1 s. 3-13.

Autor przedstawia kształtowanie się i przemiany "poetyki alogiczności" prozy Żeromskiego. Radykalne ograniczenie "progresji przyczynowo-skutkowej" zdarzeń powieściowych i uchYLENIE normy prawdopodobieństwa zachowań postaci jest przejawem nawiązywania do innowacji fabularnych Dostojewskiego. Wczesne nowele - poprzez "quasi-dokumentalizm" relacji - są zapowiedzią przyszłej poetyki alogiczności. Pierwsze powieści natomiast w niewielkim tylko stopniu odchylają się od kompozycji tradycyjnej. Dopiero "Ludzie bezdomni" przynoszą nasilenie alogiczności - w parze z modyfikacjami narracji (pojawia się personalna) i rysunku postaci. W "Popiołach" poetyka alogiczności służy "retoryce wzruszenia", w "Dziejach grzechu" - nowatorstwu narracji (nie odległej częstokroć od techniki strumienia świadomości). W utworach późniejszych przypadek i niespodzianka są w większej mierze podporządkowane tendencji.

BP/61/31

M.P.

/II/ FARON Bolesław: U źródeł osobowości krytycznej Stefana Kołaczковского. "Rocznik Naukowo-Dydaktyczny" WSP Kraków z. 56. Prace Historycznoliterackie VI, Kraków 1975, s. 203-236.

W oparciu o nie znane dotąd źródła przedstawia autor biografię znakomitego badacza literatury, przede wszystkim - biografię intelektualną. Omawia też główne dziedziny zatrudnień krytyka: jego działalność krytyczno-i historycznoliteracką, edytorską, dydaktykę uniwersytecką. W części ostatniej artykułu przedstawia szkic światopoglądu "wizji świata" Kołaczковского.

BP/61/32

M.P.